

[Rahbæk Møller]

Om lovforslag nr. L 141 skal jeg ikke sige så meget. Det er et sammensurium af mange ting. Der er et enkelt punkt, jeg godt vil hæfte mig en smule ved, og det er beskattningen af brandforsikringer, det samme punkt, som hr. Glistrup hæftede sig ved, dog ud fra en noget anden synsvinkel.

Vi mener, her er et område, hvor statens provenu for så vidt er ubetydeligt. Det, det drejer sig om, er at skabe den størst mulige retfærdighed, den ordening, som af den enkelte skatteborger føles som mest retfærdig. Det er nu sådan, at på den ene side er der tale om mennesker, der er ude for en ulykke, som ofte vil indebære mere eller mindre menneskelige katastrofer, og det vil sige, at det er helt urimeligt, hvis vi fjører spot til skade ved urimelige regler. På den anden side er det også farligt, hvis vi har urimeligt lempelige regler, fordi vi så kan lede svage sjæle ud i spekulationer, og netop på dette område har spekulationer i skattetækning jo noget mere drastiske konsekvenser end på andre områder. Derfor bør vi søge simpelt hen den mest retfærdige løsning.

Jeg vil da godt sige, at de nuværende regler er ikke hensigtsmæssige; det er ikke rimeligt, at man, hvis man ikke bruger hele forsikringen til genopførelsen, bliver beskattet af hele forsikringssummen. Men jeg vil også sige, at den løsning, der nu er fundet, ikke er den ideelle. Man kan nu efter de foreslåede regler stikke 10 pct., op til 300.000 kr., skattefrit i lommen. Den rimeligste løsning havde dog været, at det, der bruges til genopførelse, er skattefrit, det, der ikke bruges til genopførelse, beskattes. Det havde for os at se været en rimelig løsning, og det er den, vi vil arbejde for under udvalgsarbejdet.

Bollman (CD):

Der er ingen tvivl om, at interessen for at investere i aktier gennem de senere år har trængt til at få en saltvandsindsprøjtning. Det var der enighed om mellem forligspartierne i maj sidste år, men da der jo var flere muligheder at vælge imellem, nemlig saldo-metoden og den såkaldte norske metode, og da det jo drejer sig om en ret omfattende reform, har der været ført en række drøftelser siden mellem de fire forligspartier. Forslagene her er vel egentlig det sidste af den

række af skattelettelseslove, som blev aftalt i maj.

Både princippet og selve indholdet i den nye metode vil uden tvivl blive modtaget positivt i erhvervslivet, og det fremgår da også af bemærkningerne til lovforslagene, at der er tale om skattelettelser af ganske væsentlige størrelser, selv om det selvfølgelig på nuværende tidspunkt er vanskeligt at forudsige, hvordan markedet egentlig vil reagere.

Flere har været inde på den såkaldte værnregel, hvor der indføres særlige begrænsninger for hovedaktionærtilfældene, og når værnreglen ikke er udformet, som man kender den fra Norge, er det vel, fordi de i Norge har haft store vanskeligheder med at klare de administrative problemer ved deres form for værnregel; så er man her blevet enige om at lave en regel, der er lidt mere firkantet.

Der er flere, der har været inde på virkningerne med hensyn til generationsskiftet, og jeg er helt enig i, at alle problemer her ikke er løst med disse forslag. Jeg ved ikke, hvor meget vi kan nå frem til på dette område under udvalgsbehandlingen, men måske kan ministeren sige noget om, hvilke planer der kunne ligge for en lidt bredere løsning af generationsskifteproblemerne.

Jeg skal i øvrigt ikke her ved denne førstebehandling gå ret meget mere i detaljer. Vi må jo efter de fremsatte indlæg imødesee en grundig og også en meget positiv udvalgsbehandling, og der kan selvfølgelig under denne behandling dukke nogle ting op, som fortjener en nærmere overvejelse, inden lovforslagene bliver endeligt vedtaget.

Det vigtigste for os i CD under forhandlingerne om disse love har været, at der nu kommer en reform på området, og at det vil blive interessant og dermed også muligt at tilføre erhvervslivet mere risikovillig kapital.

Chr. Christensen (KrF):

Efter kristeligt folkepartis opfattelse vil det være en fordel for erhvervslivet, om vi kunne fremme interessen for at investere i aktier. De nuværende beskatningsregler tilgodeser ikke denne målsætning, idet det er gunstigere at anbringe kapital f. eks. i obligationer, i pantebreve og i statsgældsbeviser. Det var jo bl. a. baggrunden for, at man ved aftalen om forliget i maj 1980 som led i erhvervspoliti-